

Ordning, der nogenlunde svarer til, hvad man i Sønderjylland kendte før Genforeningen. Jeg maa sige, at jeg kender ikke disse Røster, derimod kender jeg i høj Grad Røster fra Sønderjylland om hurtigst muligt at blive færdig med Dommerfuldmægtigenes private Praksis, men disse sidste Røster har jeg ikke hørt knyttet til Ønsket om, at man forinden skulde have etableret en Ordning, der svarede til den tidligere Ordning. Jeg betvivler ikke, at man i og for sig ønsker det — det gør jeg ogsaa —, men jeg har ikke hørt, at disse to Ønsker skulde være knyttet sammen. Jeg kan heller ikke rigtig tænke mig, hvad det ærede Medlem sigter til; thi Forholdet er jo det, at et Flertal i Folketingsudvalget i Fjor — jeg nævner Navnene: Holger Andersen, Borgbjerg, H. P. Hansen, Heilesen, Gerhard Nielsen, Niels Petersen, Pürschel, Hans Rasmussen, Sven og Trier — i det hele fraraadede at optage § 5-Tanken, for hvilken for øvrigt Flertallet af Medlemmerne havde Sympati, til Drøftelse i Forbindelse med nærværende Lovforslag, med hvilket den ikke havde nogen organisk Sammenhæng. Udvalgsflertallet stillede et Forslag, der ikke kendte § 5, og dette Udvalgsflertal omfattede ogsaa den sønderjydske Repræsentant for Venstre, Mads Gram. Jeg vil derfor gerne udbede mig nærmere Oplysning fra det ærede Medlem om, hvilken Støtte han vil kunne søge hos Sønderjyderne og Sønderjydernes Repræsentanter for i Øjeblikket at virke i en Retning, der kan forhindre dette Lovforslags Vedtagelse, saaledes som det nu er vedtaget af Folketinget, hovedsagelig i Overensstemmelse med Udvalgsflertallets Indstilling i Fjor med Støtte af Sønderjyderne.

Det ærede Medlem spurgte endvidere om, hvorvidt vi for Tiden havde Raad til at gennemføre denne Reform. Ja, jeg ved virkelig ikke, hvad jeg skal svare herpaa. For Øjeblikket koster den jo ingenting, det er først i 1932, at den vil komme til at koste noget. Men jeg maa tilstaa, at jeg er ikke stort mere kyndig med Hensyn til, hvorledes de økonomiske Forhold vil komme til at ligge i 1932, end Tilfældet formentlig er med det ærede Medlem. Samtidig rejste det ærede Medlem det naturlige Spørgsmaal, hvad denne Reform i det hele taget vilde koste at faa gennemført til sin Tid. Han spurgte, hvad Ministeren vidste herom. Herom ved jeg egentlig heller ikke stort mere end det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem var under Behandlingen af dette Lovforslag her i Samlingen 1921—22 inde paa Spørgsmaalet om Bekostningen. Det ærede Medlem har nu samme Kilde, som han havde

den Gang, at øse af, nemlig den da afgivne Betænkning fra Udvalget. Det ærede Medlem ved, at der her rejstes Spørgsmaal om, hvorvidt dette Lovforslag som Konsekvens medførte en Ordning for Politifuldmægtigenes og det øvrige Kontorpersonales Vedkommende, og Bekostningen dertil ansloges meget forskellig fra 600 000 Kr. op til 2 Mill. Kr., efter som man tog flere eller færre med, og naturligvis efter som Lønningerne blev større eller mindre. Ligesom det hele Tiden under denne Sags Behandling har været usikkert, hvad Reformen til sin Tid vilde ende med at koste, staaer hele dette Spørgsmaal stadig i Forbindelse med, hvilke Ændringer der foretages, idet der, ved at udskille en Del Fuldmægtige, kan opnaas eventuelle Besparelser, og endvidere staaer det i Forbindelse med, hvorledes Ordningen kommer til at se ud med Hensyn til § 5, som forhaabentlig gennemføres i Mellemtiden, og hvor meget der derved tilføres Statskassen af Indtægt. Hvis det altsaa i mindste Maade er det ærede Medlems Ønske i Øjeblikket at faa virkelige Oplysninger om, hvad denne Reform til sin Tid vil koste, saa ved det ærede Medlem meget vel, at det vil være ganske umuligt.

Det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen), der i øvrigt stillede sig meget velvilligt til Lovforslaget, anmodede mig om at tage velvilligt paa Spørgsmaalet om en Ordning som den oprindelig i § 5 foreslaaede om en billig Retshjælp gennem Dommerkontorerne. Denne Opfordring er, som det ærede Medlem vil vide, ikke nødvendig, eftersom det Lovforslag, jeg selv fremsatte i Folketinget, netop ogsaa gik ud paa at indføre en saadan Ordning, og eftersom det subsidiære Forslag, jeg fremsatte i Folketingsudvalget, søgte at skitsere denne Ordning nærmere. For saa vidt interesserer jeg mig meget for at indføre denne Ordning. Men det ærede Medlem ved jo, hvorfor jeg ikke desto mindre mener, lige som han for øvrigt, at vi i Øjeblikket maa blive staaende ved, hvad der er vedtaget af Folketinget.

Det glædede mig ogsaa at høre det ærede 15de tingvalgte Medlem være fuldkommen klar over Nødvendigheden eller Ønskeligheden af at blive staaende paa Folketingets Vedtagelse, thi vel har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at som Loven her vil blive vedtaget, hvis det sker, er det væsentlig en Løftelov, men lige saa sikkert tror jeg, det er, at hvis vi ikke en Gang naar saa vidt nu, vil den endelige Ordning trække saa meget desto længere ud. Stillingen er for mig ganske klar: man kan i Øjeblikket tage et af to Standpunkter. Det ene er at